

Zwaarden 10. Ondergang door Dick Schoof

Ik breek met het oude denken om weer in balans te komen.

Zwaarden 10

Traditioneel staat de kaart voor afscheid, afsluiting, afbreking en een definitieve streep ergens onder zetten. Het vergt moed en inzicht dit te doen, maar het moet!

De kaart is daarnaast bekend als het uiterste wat een mens kan verdragen, ondergang, catastrofe, verdriet, zwaarmoedigheid, een gewelddadig einde, dood, en neerslachtigheid. Keuze genoeg.

Bij Zwaarden 10 heeft het denken zich zo in zichzelf gekeerd, los van het voelen en intuïtieve weten, dat het contact met de werkelijkheid van het leven verloren is gegaan. Hoofd, hart en handen werken volkomen los van elkaar. Het leidt bijvoorbeeld tot de krankzinnige gedachteconstructies van een wijsbegeerte die niet op het dagelijks leven is gegrond. Een logica die gescheiden is van de realiteit. Het zijn ontspoorde ideeën die niets zinvol meer voorstellen. Het is de logica van de waanzinnigen.

Zwaarden 10 waarschuwt iedere staatsman dat als je maar doorgaat met vechten alles eindigt in vernietiging. Een les die door menig staatsman niet is geleerd. Duide-lijk moge zijn dat dit denken daadkrachtig gesmoord moet worden.

De dame in de pop van haar vleugels wordt afgeschermd door alle tien de zwaarden. De zwarte dreiging aan de einder is aan het verdwijnen, nieuw licht komt eraan.

Het is dus geen hopeloze kaart, maar een kaart van een wending in denken en doen. De Ondergang is nooit definitief. Als een rampzalige situatie maar lang genoeg duurt keert de wal het schip en kan met de wederopbouw begonnen worden. Na de oorlog blijft de boer. De kleur geel van het zuivere weten benadrukt dit gegeven:

Verfrissend nieuw denken.

Je zit vast, het is voorbij.

Leg al je oude denken af en begin in stilte weer van voren af aan.

Zwaarden Aas staat voor het doorzien van de wijsheid van de kosmos en de bewustwording van onze sacrale aard. In Zwaarden 2 zoek je de ultieme waarheid om rust te vinden in jezelf. Hierbij kun je door de onbegrenstheid van de mogelijkheden de weg kwijt raken en verzanden in innerlijke twijfel. Bij Zwaarden 3 slaat deze twijfel om in dodelijke smart vanwege het onbegrijpelijke verdriet in de wereld. Wat is in godsnaam de zin van het bestaan? In Zwaarden 4 rust je uit om evenwicht te zoeken in de chaos van de verwarring. Bij Zwaarden 5 neem je manmoedig de draad weer op om je schaduw te verhelderen, alles moet anders, alles moet op zijn kop. Je zoekt het in het rechtlijnige weten, gesteund door je enorme verlangen naar harmonie en liefde in Zwaarden 6. Al je pogingen tot opheldering zijn vruchteloos gebleken zodat je bij Zwaarden 7 het roer omgooit en je twijfel radicaal omzet in het vernieuwende inzicht dat een speelse benadering nodig is. In Zwaarden 8 slaat het spelen om in een verwoede poging om alleen met zwart te winnen in het ingewikkelde schaakspel van het leven. In Zwaarden 9 geef je op. Het is wreed, maar je kunt niet winnen met alleen maar zwart. Je hebt de witte stukken van nieuw inzicht nodig. Het offer dat nog resteert is de overgave. Bij Zwaarden 10 neem je dit offer aan en leg je het oude denken af om in stilte weer opnieuw te beginnen.

Met het gerijpte weten van de stilte ga je bij Zwaarden 10 aan de slag. Het denken moet in dienst staan van je gevoel en je intuïtie, andersom gaat niet. Zo kun je in Zwaarden 9 in alle rust het grote verdriet van Zwaarden 3 zijn plek geven. Zwart en wit, licht en donker zijn gelijkwaardige partners weet je nu in het schaakspel van het leven bij Zwaarden 8. Hiermee kun je de paradoxale situaties van Zwaarden 7 omzetten in het verfijnde weten dat je met geloof, hoop, liefde en geduld de harmonie kunt vinden die je zoekt bij Zwaarden 6. Zo kun je in liefde keren bij Zwaarden 5 en de schoonheid van de schepping zien in Zwaarden 4. Je hebt de oerpijn van verdriet in zwaarden 3 liefdevol veranderd in het leven vanuit de bron van vrede van Zwaarden 2. Bij Zwaarden Aas kun je thans helder het te volgen pad der liefde beschrijven voor jezelf en de ander.